

Bože słowo za nas

Wołaj so ke mni w času nuzy, da chcu ja će wumóžić a ty budžeš mje chwalić (Psalm 50, 15)

Smy my žiwi w času nuzy? Hdy by chcył něchtó z "haj" wotmołwić, bych so hnydom dyrbjał prašec: Kajku nuzu ty měniš? Socialna nuza tonjemože być. Ženje so nam w Němskej njeje tak derje što kaž nětko. Něchtóžkuli samo měni, zo so nam přederje dže. Wězo su tež rozdzěle: Jedyn ma wjace, druhu ma mjenje. Wšitke sony sej spjelnić njemožemy. Či, kiž su džěto zhubili, su we wjele hubješim položenju hač čí, kiž derje zasłuža. Ale wo socialnej nuzy w Němskej móžemy drje sčězka rěčeć.

Swjatki běch w Rumunskej, hdžež sym so wobdzělił na pomocnym transporće našeje wosady. Hižo dlěje hač léto podpěrujemy jednu wosadu a jednu wjes. Zastaramy potřebnych z drastami a ze wšelakimi lékar-

stwami. Tež wšelake techniske nastroje móžachmy hižo přewjesć. Tam w Rumunskej běch nazhonił socialnu nuzu. Swójby z džesać džěćimi, kotrež njemějachu wjace hač sto hriwnow na měsac za nakupowanje. Wudowy ze zbrašenymi džěćimi, wo kotrychž so nihtó njestara. Přenocowachmy pola bura, kotryž njemóžeše nam k wječeri wjac poskićić hač chléb ze suchim twarožkom a k tomu čerstwu wodu ze studnje. Tola tuta socialna nuza so hišće přetrjechi wot duchowneje nuzy, kotruž tam dožiwich. Wopytachmy jednu šulu, za kotruž běchu džěći našich šulow a pěstowarnjow zešiwki, pisaki a hrajki nahromadžili. Hačrunjež je wjacestow džěći we wjesce žiwych, wopytuje jenož něhdže pjećdzesać wotnu skromnu wjesnu šulu. Druzy

pasechu skót abo džělachu na polu. Tole zbudzi jenož mało nadžije, zo soborzeněštok lěpšemu změni. Nadžiju we wonej wjesce zbudzi poprawom jenož twar małeje cyrkwički, kotryž postupuje, byrnjež wosada jara chuda byla. Kaž slyšachmy, je so socialny a moraliski staw pola člonow tuteje wosady hižo wotjšto polěpšił. Tola wróćo k nam do Němskeje. Socialneje nuzy, kiž sej tute mjeno woprawdže zasłuži, my njeznajemy. Bohužel dožiwju přemało džakownosće za to, zo njeznajemy starosć wo wšědny chléb. Tola duchowna nuza je pola nas w Němskej jara wulka. Ludžosubjez orientacije. Njewědža, do kajkeho směra žiwjenje kroči. Někotři so boja zańdženosće. Druzy maja strach před přichodom. Jako narunanje hrabaja za wjac a wjac mate-

rielnymi tworami, bjez toho zo by to někajkeho zmysla mělo. Mnohemu zda so žiwjenje prózdne a bjezzmyslnje. Njesmilnje staja so prašenje: Sto zwostanje wote mnje a mojeho žiwjenja? Njeby tež za nas hódne było, wo tym rozmyslować, hač njeleži woprawdžita pomoc za přewinjenje našeje nuzy w přiwobroćenju k Bohu? Wón jenam přilubił, zo chce nas wumóžić, hdyž so jemu přiwobroćimy. Zawěsće móže nam tež pomhać pohladnjenje dotych krajow, kiž su chudše hač my: Spóznamy při tym, zo njejsu socialne problemy za nas rozsudne. Materialne wěcy nas njewumóža. Rozsudna je wotmołwa na naše nutřkowne prašenja a nuzy. Namakamy ju, hdyž ju pola Boha pytamy.

Jan Malink

Foto: P.A.

Po puću ze serbskim busom

Bjeze slónca, ale džakowni za dešć po tydženjach suchoty a horcoty, podachmy so njedzeli Exaudi na puć. K swěrnym ewangelskim Serbam běchu so lětsa Radworčenjo přizamkli. Jězba wjedžeše nas na Wósporskej droze k wuchodej. Pola Nječornja spominachmy na Měrcina Nowaka, a widžo Kotecy, na fararja Kiliana a fararja Jana Křižana, kotraž běštaj jónu tam skutkowałoj. Přez Wóspork, Křižowa a Měrjow (Melaune) dojdžechmy do Arnsdorfa, hdžež mějachmy swoju rańšu nutrnosć w starej zajimawej cyrkwi.

Młody farar rozprawješe wo jeje wosebitosćach. Přez škitanu krajinu Limasa (Königshainer Berge) a po krótkim wopyće w cyrkwi w Kralowskim Haju (Königshain) podachmy so na Božuslužbu do wosadneho domu

w Zhorjelcu na Jakobowej droze. Tam měješe Božu službu naš serbski superintendent n. w. Wirth. Wón zwurazni swoju bojosć, zo móhli ludžo prajić, zo sonam pod knježerstwom komunistow tola tak hubjenje njeńdžeše. Wězo je so po 1989 wjele přeměniło. Džensniši čas je hinaši hač tamniši, ale Bože słowo je samsne wostało. Tak nam knjez Grofa-Chasowski přédowanje přečita, kotrež bě farar Wirth Judika 1960 w Njeswaćidle měł. Tekst za tute namakamy w lisće na Hebrejskich 7, 24 - 27. Bě to přédowanje za čas, hdyž so ratarstwo kolektiwizowaše. Słowa nas dopomnichu na tamny styskny, horja poľny čas. Njezabudźmy jon!

Krótko přechodžowanje nam pokaza, kak sow Zhorjelcudomy a twarjenja wobnowjeja. Je to

rjany napohlad, ale wjele ma so hišće činić, zo bychy so wosebitosće města zdžeržale. K temu budže wjele časa a nimoměry wjele pjenjez nuzne. Po 12lětnym džěle je cyrkej swj. Pětra zaso přistupna. Wobdžiwachmy ju. W dole Běteho Šepca dojdžechmy sej potom do Ebersbacha w sewjeru Zhorjelca. Wjacé časa by nuzno było, zo bychmy sej swojorazny Boži dom dokładnišo wobhladać móhli!

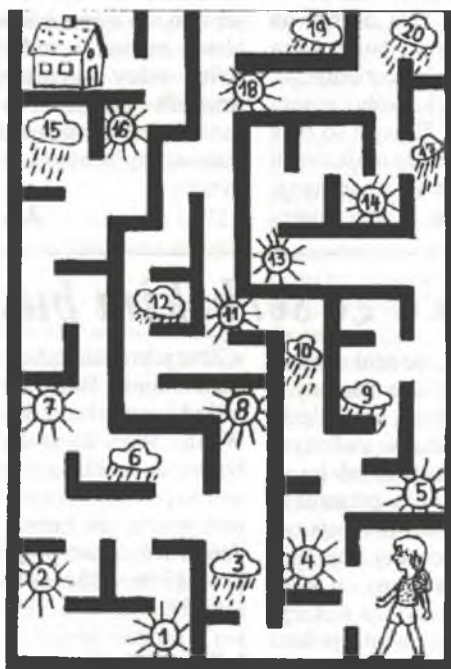
Widžo Landeskronu (wona rěka po serbsku Sedlo abo Bubnik. Hlej čitanka "Kwětiki", nastawk K. B. Šěcy-Rachlowskeho) podachmy so do Jawornika, hdžež so tuchwilu stara katolska woborna cyrkej (Wehirkirche) wobnowja. Naš puć wjedžeše nas dale do Šunowa (Schönau a. d. Eigen), hdžež běše wot 1686 do 1740 Abraham Frencl, syn Budestečanskeho fararja, skutkował. Wón bě najplódniji a wjelestronski wědomostnik a slědžer swjeho časa. Jeho bohate rukopisne wě-

domostne zawostajenstwo chowa so w bibliotekomaj w Zhorjelcu a Žitawje. Zawěsće je farar Frencl tež w Šunowje serbsce přédował, ato za serbskich čeladnych. Wječornu nutnosć mějachmy w Rychbachu. Tamniši farar skedźbni nas na wosebitosće cyrkwy. W měsće bě w zaidženosci wučerski seminar, na kotrymž so tež serbscy wučerjo kubłachu.

Knjez Handrij Wirth bě jězbu ze swojim nanom jara dokładnje přihotował a nam po puću jara wjele wo krajinje a jeje ludžoch powědał. Kelko Serbow je tola tež w tutech wosadach skutkowało jako fararjo abo wučerjo! Zajimawu jězbu tak bórzenje budžemy. Bychmy tež na swojich pućowanjach husćišo pozastać dyrbjeli, zo bychmy sej Bože domy wobhladałi! Kelko rjansćowskom džimy! Naš džak słuša tuž wšěm, kotřiž su nam tutu jězbu po lnu rjanych dožiwenjow zmóžnili.

H.

Za naše džěci

Prawy puć

W pródzinach njecha Florian doma sedžeć. Wón spakuje sej mały nachribjetnik a hižo je po puću. Ale kajke je to apylske wjedro! Jónu dešćik, jónu slónčko. Pomhajće Florianej namakać prawy puć, po kotrymž wón cyle suchi k domej přidźe!

Štož chce wědžeć, komu Florian na wopyt dže, tón njeh sej napisa ličby praweho puća. Cyle porjedže, tak kaž dyrbi Florian hić. Za ličby zasadź pismik – a hižo zhoniš, što w domje bydli!

1 = A; 2 = K; 3 = D; 4 = P; 5 = Ř; 6 = F; 7 = U; 8 = J; 9 = G; 10 = H;

11 = L; 12 = M; 13 = E; 14 = Č; 15 = N; 16 = B; 17 = N; 18 = E; 19 = Z;

20 = W

T.M.

Wosma kazeń - žane wopačne swědčenje

Jako běch džěco, wužiwach rady čězki wjerčaty stólce našeho nana za karusel. Jónu so sta, zo stólce ze mnu z wulkej haru znak padny. Naša mać přiběža z druhého kónca bydlenja a woprašo so mje: "Sy ty to byla?" Z lutym strachom to zaprěch. Na to rjekny wona: "Łžec so njesmě!" a wotyknj mi plistu.

Čehodla wam tole powědam? Podawk zda so mi dobry přiklad być za to, štož wosma kazeń nochce. Njerěka mjenujcy "Ty njesměš łžec!" ale "Ty njesměš wopaki swědčić přeciwu swojemu blišemu!" Posłowe zakazuje wosma kazeń najprjedy jónu wopačne swědčenje před sudnistwom.

Spóznajemy tu jara derje rozdžěl etiki Stareho zakonja k našej etice. Naše předstawy hódnotow w Němskej na kóncu 20. lětstotka su - we wšěch swjich zjawach - wot etiki Immanuel Kanta wowliwowane. A tutón orientowaše so na powšitkownje plačacych principach. "Ty njesměš łžec!" rěkaše pola njeho. Starozakonska etika njeje porno tomu na skostnjene normy, ale na žiweho Boha wjazana. A dokelž je tutón Böh Böh za čłowjekow, orientuje so wona bóle na situaciju jednotliwca. Wona so potajkim jenož njepraša: Što je wěrnosć? ale přemysluje: Móže wěrna informacija blišemu škodžeć abo wužitna być? Su - w nuzy a straše, pomyslće na př. na diktatury - situacije, w kotrychž jenož poł abo njewěrnosć dowoli žiwy być. Runje tak eksistuje přewulka sprawnosć abo wotewrjenosć,

kotraž móže ranić abo samoničić. Sprawnosć nježada so potajkim jenož sebjě sameje dla jako w sebi samej wotpočowaceho moraliskeho dobreho dla, ale čłowjekow dla. Łža niči zhromadnosć, a tohodla so wona začisnje.

Teologa Dietrich Bonhoeffer je to raz takle zwuraznił: "Wěrne słowo njeje w sebi samym konstantna wulkosć, ale tak žiwe kaž žiwjenje same. Hdžež so wona žiwjenja abo počaha ke konkretnemu druhemu čłowjekeju pušći, hdžež so 'wěrnosć praji' bjez wobkedžbowanja toho, komuž so praji, tam je wona jenož pozdaću, ale njeje bytosć wěrnosće. Je to cynik, kiž sej žada, nuzuje wšudžom a w kóždym času a kóždemu čłowjekeju na samsne wašnje wěrnosć praji... Wón rani hańbu, wonječesći potajnstwo, lama dowěru, přeradží zhromadnosć, w kotrejž je žiwy..."

Chcu pak so hišće raz wrócić k dožiwenju z časa džěcatstwa. Pytanje za wěrnosću w zmysle džesać kaznjow, smilnosći we pytanje za wěrnosću njeby so spokojało, 'wěrnosć' zwěsćić a lžu pochłostać. Wono by so prašało: Čehodla džěco lži? Snanos boji? Wono by so mjenje za principom a bóle za čłowjekom prašało. A z tym by wona bliše powěsći biblije było. "Ty njesměš falšnje swědčić přeciwu twojemu blišemu (2. Mój. 20, 16). A słowam Martina Luthera we Wulkim katechizmje: "W tutej kazni je zakazany kóždy hrěch jazykow, z kotrymž móhl blišemu škodžeć a jemu blisko stupić." Carola Ancot

Naše nowiny a časopisy před 100 lětami

Z Hodźija. Njedzelu za tydžeń, je to 11. junija, popođnju w štyrjoch budže so w našim ponowjenym Božim domje na jeho cyle nowych krasnych pišćelach wot třoch sławnych organistow cyrkwiny pišćelowy koncert wotbywać, při čimž budžeja tež cyrkwince dostojne spěwy we woběmaj rěcomaj wot wosebje wustojnych spěwarjow a spěwarkow spěwane.

Z Měrkowa. Njedzelu, 11. junija, popođnju w 4 hodzinach budže tu w Šeblec domje serbska kemš a spowědž.

SN, Junij 1893

Z Bukec. Sobotu w nocy je so do tudomeje fary jedyn paduch dobył. Wokno wutłóčiwiši je wón do přenjeho šosa zalěžł, wšě kamory a kašće zwočinjal a je za pjenjezami přelězdžil, tola žanych namakał njeje, chiba džěćacu pjenjeznu móšničku z někotrymi pjenježkami. Hłódnj wón po zdaću był njeje, přetož kołbasy, počła a pječenje w wjelbje so wón dótknjł njeje, za to je sebi wón chlěšće kuski kaž w bydlenkej stwětyzu kofejowego pječwa derje slodžić dał a hornic mloka a blešu runje zawarjeneje malenoweje brěčki wucydzil. Sobu wzał je wón por dobrych džěćacych stupnjow a wjele małych klučikow. SN, junij 1893

Serbski bus 1993

Knjez superintendent Wirth a jeho syn knjez Handrij Wirth pripravili 10. raz wulět, kotryž dowjeze 23. meje, na njezdželi Exaudi, 53 Serbow, ewangelskich a katolskich, tutón raz do Zhorjelskich kónčin. Dokelž běštaj do toho wotjěloj čaru, wupytawši zajimawe městna a wuzwoliwši dróhi a puće přes krasnu přrodu, kotraž bě tam tak swojorazna, bě pućowanje pod wustojnym wodženjom serbskeho šofera Jurja Wícaza w rjanym busu pućowanskeho předewzača Šmidtec z Radworja woprawdžite dožiwjenje.

Knjez Handrij Wirth komentowaše wotběh jězby, skedźbniwši na wšo zajimawe a znajo serbske mjeno každeje wsy, přes kotryž jězděchmy. Płódna to krajina - krasna w nalětnjej pyše!

Rańša nutrnosc wotmě so w Arnsdorfskej cyrkwi. We wosadnej žurli na Jakubowej dróze w Zhorjelu dźeržeše knjez superintendent Wirth serbske kemše. Zajimawe a sej žadajo přemyslowanje bě předowanje. Bě so hižo raz dźeržało w Njeswačidle, we wonym nalěcu 1960, hdyž dyrbjachu ratarjo dać swoje pola a hona do zhromadneho wobsydstwa, njejasny přichod před sobu.

Přez stary džěl města Zhorjelca, hdžež bě pilne skutkowanje za zdźerženje starych domow spóznać na tym, zo hižo tójšto z nich w nowej pyše k wobhladanju wabi, přindžechmy do Pětroweje cyrkwe. Po 12lětněj restawraciji, při tym tež hišće scěhi wójny wuporjediwši, wotměwaja so tu zaso Bože služby. Hódny to pomnik twarstwa, pilnosće a wušiknosće našich přjedownikow.

Jara zajimawy bě tež "Biblisti

dom", kotryž budže po restawraciji dalša chłošćenka twarskeho wuměłstwa w Zhorjelu.

Wustojnje wuporjedené džěle měšćanskich murjow dopominaja na zakitowanje w přjedawšich časach.

Tež cyrkwinske ležownosće, kiž wopytachmy, běchu husto ze škitnymi murjemi wobdate, chowanki w njeměrných časach.

Wobdźiwachmy staroslawne cyrkwe, twarske pomniki hižo z časa do reformacije, hač bě to w Arnsdorfje, w Jaworniku abo w Schönau auf dem Eigen, hdžež skutkowaše sławny serbski farar Abraham Frencl 54 lět.

Hluboki začisć zawostaji wopyt w Ebersbachu. Cyrkej z 600 městnami ma dobrou akustiku, a waža sej tu koncertne zarjadowanja. Wustojnje nam powědaše 97lětny wosadny farar wo wosebitosćach swojeje cyrkwe a wušiknje zrozumi jeho 88lětna mandželska to wudospońić, štož měješe za trěbne.

W Jaworniku witaše nas knjez farar w cyrkwi, kotraž bě dokoławokoło twarniščo. Z tym zo bě trěbne něšto elektriske wuporjedić, bě so přeco wjace přidało. Ale knjez farar praji nadźije poňny, zo budže za cyrkwinski jubilej w oktobru wšitko hotowe.

WRychbachu, hdžež mějachmy wječornu nutrnosc, zeznamomi nas tamniši knjez farar dokładnje z wosebitosćemi swojeje cyrkwe.

Rjana bě to njezdžela mjez Serbami, bohata na zeznaću noweho. Srěbachmy móc do skutkowanja hač na džělowym městnje abo doma w swójbje.

Za to "wutrobne Zapłać Bóh" knjezeje superintendentej Wirtheje a jeho syneje knjezeje Handrijeje Wirtheje.

H.K.

Něhdže 120 ludźi je so na kemšach w Slepom wobdźělilo

Foto: H. Adam

Domizniski swjedžen w Slepom

Wot 11. do 13. junija t. l. wotměwše so w Slepom domizniski swjedžen. Tójšto je so wo nim w serbskich medijach hižo rozprawjało. Dominantna bě na tutym swjedženju swojorazna serbska kultura tuteje wosady, z wjele lubosću a swěrnosću předstajena. Nimo domoródných, Budyskich a delnjoserbskich wobdźěllichu so tež mnozy wukrajni hosćo na tutym swjedženju. Wulka škoda bě, zo nje-dowoli njeprěstajny deščik swjedžen tak woswjećić, kaž běchu sej to wuhotowarjo předstajili. Při wšěm pak wuprudžeše wulka hordosć na swoje namřete serbske tradicije na přihladowarjo.

Přeni kroč we wobłuku tutoho swjedženja wotměwše so serbska Boža služba w starej rjanej cyrkwi. Knjez farar Herbert Nowak bě zato z delnjotužiskeho Drjowka přichwatał. Mnozy kemšerjo ju wopytachu.

Wozjewimy z tutech kemšow dobroprošnu modlitwu:

Knježe Božo, ty nam kazaš, k tebi přińc ze wšitkim, štož nas počězuje. Naša wěra je přemała, zo bychmy twoje džiwu spóznali, naša wola přeslaba, zo bychmy twoje kaznje dźerželi, naša ruka přemučna, zo bychmy tebi služili.

Knježe, daj nam jasnosć, wěstosć a móc, zo bychmy po twojim puću chodžili. Daj nam na tutech kemšach zrosć k twojeje wosadze, kiž twoju wěrnosć pyta, twój měr požada a twoje mjeno česći.

Ty sy nam čłowjekam swět přepodał: cyty, njewobškodženy, njezranjeny. Mynjejsmy twój nadawk derje rozumili. Kajki wupada naš swět? Štomy a domy - wšo hinje, štož je naša wina. Tak njesmě to dale hić! My zaběramy so z problemami wulkeho swěta, ale skomdžimy w swojim žiwjenju porjadk měć. My hladamy do daloka, ale zabywamy na našeho blišeho.

Tohodla prosmy tebe za našu młodzinu, zo by swoju nadźiju stajila na tebe a so njezabludžila do wonkowných rozwjeselenjow.

Prosmy tebe za starych ludźi, zo njebychu samotni wostali, ale z dzakownosću spominali na zańdženy čas. Prosmy za zrudnych a wjesołych, za chorych a strowých, zo bychu pola tebe wuchow namakali w tutym wichorožym času.

Koždy džěn je twój džěn; každa kroćel wjedže nas k tebi, w twojimaj rukomaj smy wumóženi. Hamjen.

Što je wěra?

Křescenjo wěrja do Boha. To je powšitkownje znate. Što pak rěka "wěric"? Chcemy džensa jónu wo tym přemyslować.

We wšědnjej rěči jewi so tute

słowo husto we wobrotach kaž: "Ja wěrju, zo tute lěto zaso žanu porjadnu zymu njezmějmy" abo: "Ja wěrju, zo nalěčo bórže přindže." Hdyž spytamy to, štož je mēnjene, jónu z druhimi słowami wuprajić, potom móže-my to snano takle prajić: Ja sebi

Slepjanki w kemšacej drasće Foto: H. Adam

myslu - sebi pak wěsty njejsym. Hdyž w křesćanskim zmysle prajimy: "Ja wěrju do Boha", potom je to něšto cyle hinaše, hač smy to w našich přikładach nazhonili, Wěra do Boha njeje tajka njewěsta wěc, ale ma něšto z dowěru činić. Wěra do Boha je dowěra!

Wězo móžeće nětko prajić: Tež to je mi jara njewěste: Dowěra do Boha. Haj, hdy by wón přez znamjenja abo dźiwy swoju móc pokazał, potom by tuta "do" wěra do jeho lóša byla. Ale tak bjez kóždeje wěstoty - bjez garantije je to čezko.

Měnju, zo so dowěra dopokazać njehodźi. Je to z dowěru do Boha podobnje kaž pola čłowjekow. Hdyž jedyn druhemu praji: "Ja tebi wěrju", potom je wón přeswědčeny, zo je druhu wěrnosć prajił. A tola dopokaza nima. Měnju, zo tež dowěra do Boha dopokazow přez dźiwy njetrjeba.

Nětko móže so prajić: K prawej wěrje do Boha pak tež słuša, zo so w nuzy k njemu modlimy a pomoc wot njeho wočakujemy. Ale wěmy, zo Bóh wšitke naše

próstwynjeweštyši. Na tym čerpi naša dowěra do Boha. Ja pak měnju, zo tomu tak njeje. Wězo njewumóži nas Bóh ze wšitkich nuzow. Jeli nam pomha, potom je to kaž njezasluženy dar, přetož - a to njesměmy zabyć - smy hrěšnicy, kiž njejsmy po Božej woli žiwi. Wěra tola Boha wo pomoc prosy runje kaž dźěčo staršeju, tež hdyž tutaj wšitke přeca džěsca njespjelnitaj.

Tutón přikład pak tež na to pokazuje, zo je wěra wjace hač dowěra, zo Bóh nas z nuzy wumóži. Wěra je dowěra, "zo tym, kiž Boha lubuja, wšitke wěcy k lepšemu słuža", kaž to biblija praji. A w našich spěwarskich čitamy:

Štož čini Bóh, wšo dobre je, wón však ma hnadnu wolu.

Wěra do Boha je potajkim dowěra, zo Bóh nas lubuje a zo chce naše najlěpše. Tutu dowěru mamy tež potom, hdyž so naše přeca njedopjelnjeja.

Mamy woprawdže tutu krutu wěru? Jeli nic, potom móžemy so modlić:

Knježe, ja wěrju - pomhaj mojej njewěrje.

Budyšin. Emilio Castro, kiž bě hač do decembra zařizowatelem lěta generalny sekretar Swětoweje rady cyrkwjow, a knjeni Borgegard, kiž nawjeduje ekumeniski institut w Šwedskej, wopytašaj štwórtk, 3. junija, Budyšin. Swětowa rada cyrkwjow bě wjetšu delegaciju do Němskeje posłała, kotraž měješe sćěwki němskeho zjednoćenja a nowy prawicarski ekstremizm přepytować. Na wječornym rozmołwym kolestejachu problemy Serbow w srjedžišću. Wobdźělichu so superintendent Pappai, serbski superintendent Albert, superintendent n.w. Wirth, farar Malink, kn. Malinkowa, kn. Albertowa a jako zastupjerjo Domowiny jednaćel Cyž a referent Baumgärtel. Zajimowani poslucharjo zhonichu wjele wo stawiznach Serbow, tola tež wo aktualnych prašenjach serbskeje přítomnosće. Wosebity zajim pokazowachu hosćo na problematice asimilacije Serbow. Na prašenje sup. n.w. Wirtha rozložichu položenje Rătoromanow w Šwicarskej, kotrychž je někak runje telko kaž Serbow, kotřiž pak dokonjeja, sejswoje narodne wobstaće zawěšćić.

Přejemy zbožo

Kaž hakle nětko zhonichmy, woswjeći naš swěrný čitar dr. Miloslav Wajs w Karlowych Warach dnja 24. měrca 1993 swoje 85. narodniny.

Dr. Wajs bě hižo jako młody wučer do wójny direktor českeho maćičneho gymnazija w Podbořanach. Po wójnje bě direktor srjedźnej strowotniskeje šule w Karlowych Warach. Z tuteho zaštojstwa bu z politiskich přiči-

now w pjećdesatych lětach wotwołany a wučese hač do rentnarskeje staroby na Karlowarskej wobchodnej akademiji.

Jeho fachowe polo je čěsćina a němčina, a jeho wědomostne džěla wo čěskim spisowatelem Karlu Čapeku a němskim Johann Wolfgang von Goethe nadeńdźechu tež mjez wukrajnymi wědomostnikami připoznaće. Jeho zajimy pak sahaja dale k hudźbje, dźiwadłu a filmej, a nimo lužiskeje serbsčiny znaje tež aktiwnje zapadnoeuropske rěče.

Bože zohnowanje, strowotu a hišće wjele čělnych a duchownych mocow přeje swojemu bratřej dr. Miloslavej Wajšej
redakcija Pomhaj Bóh

Delegacija EKD w něhdyšej Južnosłowjanskej

Wot 9. do 14. meje 1993 wopyta delegacija EKD, do kotrejež słušachu mj. dr. biskopka Maria Jepsen (Hamburg) a biskopaj Christoph Demke (Magdeburg) a Heinz Joachim Held (EKD-Hannover) tójšto městnow w něhdyšej Južnosłowjanskej. Na programje běchu lěhwa čěkanow, měrowe skupiny a pomocne organizacije a rozmołwy z katolskimi a lutherskimi biskopami, ze serbsko-prawoslawnym patriarchom Pavle a z reprezentantami islama. Delegacija wupraji so kritisce k wojskim zasadenjam w něhdyšej Južnosłowjanskej. Biskop Held radžeše k "najwjetšej zdźeržliwosći". Biskopka Jepsen mjeno waše moslemow jako "poprawne wopory konflikta". Tola samo nawjedowacy islamscy duchowni wuprajichu so přeciwo wojskej interwencji, zwurazni biskopka.

Info-služba EKD, junij 1993

Foto: M. Bulank

Pomhaj Bóh, - Ludowe nakładnistwo Domowina t.z.w.r., Sukelnka 27. Redaktor a skazanki: sup. Siegfried Albert, Serbski kěrchow, O-2625 Budyšin, tel. 4 22 01. - Sadźba: Serbske Nowiny Budyšin, čísć: Serbska čišćernja t.z.w.r. w Budyšinje. - Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 30 000 110, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 850 549 62

Powěsće

Budestecy. Naša mała serbska wosoda so dźakuje z tym młodemu organistej Markej Malinkej za byrglowy přewod na serbskich kemšach w Budestecach a přeje jemu při dalšim hudźbnym wukmanjenju mnoho wuspěcha a wjesela.

Přeprašujemy

04.07. - 4. nježdźela po Swjatej Trojicy

10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskej (Albert)

w samsnym času Boža služba za dźěći

13.30 hodž. kemše w Budestecach (Albert)

11.07. - 5. nježdźela po Swjatej Trojicy

11.45 hodž. nutrnosć w rozhłosu

18.07. - 6. nježdźela po Swjatej Trojicy

8.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Poršicach (Malink)

10.00 hodž. kemše w Hrodzišću (Malink)

10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Rakecach (Feustel)

25.07. - 7. nježdźela po Swjatej Trojicy

11.45 hodž. nutrnosć w rozhłosu

01.08. - 8. nježdźela po Swjatej Trojicy

10.00 hodž. kemše w Budyšinje w Michałskej (Albert)

w samsnym času Boža služba za dźěći

13.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (Albert)